

bank og få rådgivning, og man kan gå andre steder hen og få rådgivning, og nogle har mulighed for at få gældssanering, sådan er det.

Men det afgørende er, at folk har de bedste betingelser, som overhovedet er mulige, for at de, i den situation hvor de skal låne pengene, kan blive informeret om, hvad det er for en situation, de stiller sig selv i, når de låner pengene. Så må de jo selv i første omgang bære et ansvar for, hvad det er for en situation, de bringer sig i, når de låner pengene. Det kan f.eks. være, at de vælger at låne pengene et sted, hvor renterne er skyhøje, når de måske havde haft en mulighed for at låne pengene et sted, hvor renten slet ikke var så høj. Det er jo i sidste ende også folks eget ansvar.

Det er jo sådan i det her samfund, at hvis det offentlige stiller sig til rådighed vederlagsfrit i en hvilken som helst situation, hvor borgerne har et problem, så ender vi i en situation, hvor det personlige ansvar ikke længere er gældende. Og det er måske lige præcis der, hvor Socialdemokratiets grundindstilling adskiller sig fra den, som vi har i regeringen, nemlig at vi også ønsker at holde fast i det personlige ansvar.

Kl. 20:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Vi har fået endnu en til en kort bemærkning, og det er fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 20:58

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nu siger ministeren igen og igen, at man bare kan gå ned i banken og få rådgivning. Jeg vil spørge ministeren, om ministeren har tænkt over det i de her økonomiske krisetider, hvor der bl.a. er banker, som det er gået mindre godt for, og som man også bagefter fra regeringens side har skældt ud på, fordi de netop ikke har rådgivet deres kunder, men de har solgt ydelser. Mener ministeren generelt, at bankerne bare rådgiver, og at bankerne ikke er interesserede i at sælge ydelser? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål drejer sig om, at selv om regeringen overhovedet ikke har lyst til at gøre noget for de der mennesker, der har gældsat sig – det er også bare de fattige, de er jo lige gyldige – så er det også et samfundsproblem. Det er et samfundsproblem, at privatgælden er steget til 7,6 mia. kr. Det betyder, at vi er mere sårbare i økonomiske krisetider, når der er så stor en gældsætning. Mener regeringen ikke også, at det er et problem, man er nødt til at tage fat på?

Kl. 20:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 20:59

Økonomi- og erhvervsministeren (Lars Barfoed, fg.):

Jeg kan undre mig lidt over, at fru Pia Olsen Dyhr har fået den opfattelse, at regeringen ikke interesserer sig for at gøre en indsats på området, eftersom jeg meget udtrykkeligt har nævnt en lang række regler bl.a. om information og om forbrugerbeskyttelse. Der er en lang række eksempler på informationskampagner, ikke mindst i forhold til de unge. Der er retningslinjer fra forbrugerombudsmanden. Altså på en stribe områder er der tiltag, der sikrer forbrugerne, inden de optager gæld, mens de har gælden og skal afdrage på den, og også når de får problemer med at betale pengene tilbage. Så det er jo ikke sådan, at vi ikke er optaget af det. Oven i købet har vi nu i satspuljen fået afsat penge til at gøre en særlig indsats over for udsatte grupper, som er i sådan en situation, hvor de har problemer med deres gæld.

Dertil kommer så, at økonomi- og erhvervsministeren har nedsat en arbejdsgruppe, der skal få kortlagt situationen og se på, ikke mindst om der er forbrugere, der er særlig udsatte på det her felt. Så det er en fuldstændig forkert fremstilling, fru Pia Olsen Dyhr giver her, nemlig at regeringen ikke skulle være optaget af de problemer, som borgerne har i den her forbindelse.

Hvad angår bankerne, er det bestemt rigtigt, at der er eksempler på banker, der har ydet dårlig rådgivning, i forbindelse med at de har solgt f.eks. egne aktier til forbrugerne uden at informere dem tilstrækkeligt. Men nu er det jo altså ikke lige den situation, som de forbrugere, vi taler om her, står i, nemlig at de skal købe aktier. Forholdet er faktisk det, at de skylder nogle penge væk, som de har vanskeligt ved at betale tilbage, og det er jo altså – jeg havde nær sagt – den diametralt modsatte situation, og der vil en bank jo også have en interesse i, at kunderne kommer på rette fod igen. Det er trods alt det, bankerne lever af.

Kl. 21:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren til anden og sidste korte bemærkning.